

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 1652/2023
14.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Ђурица и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА ПР СЗТР Клепа Ћуприја, против тужене Општине Ћуприја, којиу заступа Правобранилаштво општине Ћуприја, ради стицања без основа и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 8Пж 11790/21 од 10.05.2023. године, у седници већа одржаној 14.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 8Пж 11790/21 од 10.05.2023. године, као изузетно дозвољеној.

УСВАЈА СЕ ревизија тужиоца, **УКИДАЈУ СЕ** пресуда Привредног апелационог суда 8Пж 11790/21 од 10.05.2023. године и пресуда Привредног суда у Крагујевцу П 484/20 од 21.09.2021. године.

Образложење

Привредни суд у Крагујевцу је донео пресуду П 484/20 дана 21.09.2021. године којом је одбио тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу исплати износ од 69.019,92 динара са законском затезном каматом почев од 21.04.2015. године до исплате и 5.300,00 динара са законском затезном каматом почев од 21.04.2015. године до исплате, те обавезао тужиоца да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 37.500,00 динара.

Привредни апелациони суд је пресудом 8Пж 11790/21 од 10.05.2023. године одбио жалбу тужиоца и потврдио пресуду Привредног суда у Крагујевцу П 484/20 од 21.09.2021. године.

Против наведене пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Према одредбама члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...10/2023 – др.закон) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а према ставу 2, о дозвољености ревизије из става 1. одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд је испитао разлоге ревизије применом одредбе члана 404. став 1. ЗПП и одлучио да дозволи одлучивање о ревизији, ради уједначавања судске праксе.

Испитујући побијану пресуду по одредбама члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни суд је оценио да је ревизија основана, јер је побијана пресуда заснована на погрешној примени материјалног права.

Према чињеничном стању на основу ког је донета побијана пресуда, тужилац је од стране туженог задужен локалним комуналним таксама за период од 2003. – 2012. године. Опоменом од 17.12.2013. године је тужени позвао тужиоца да по том основу исплати износ од 29.337,72 динара на име главног дуга и на име камате 30.619,16 динара. Тужилац је дописом од 23.01.2014. године тражио да надлежни орган управе стави ван снаге опомену, јер је незаконита. Записником о извршеном усаглашавању стања средстава по наведеној опомени, од 16.04.2014. године, констатовано је да тужени од тужиоца потражује износе из опомене, а да тужилац истиче приговор застарелости за комуналну таксу пре 2009. године. По наведеном основу је решењем Општине Ћуприја број 433-2-61/2014-09 од 23.04.2014. године одређена принудна наплата према овде тужиоцу, као пореском обвезнику, за укупан износ од 63.413,91 динар са каматом, и наложено НБС да спроведе решење. Решењем туженог од 23.04.2014. године је одређена према тужиоцу привремена мера обезбеђења наплате пореског потраживања у принудној наплати из новчаних средстава, забране пореском обвезнику да измирује обавезе према трећим лицима. Одбијена је жалба тужиоца против решења. Пресудом Управног суда од 23.03.2018. године је уважена тужба овде тужиоца и поништено је другостепено решење. У поновном поступку је жалба тужиоца одбијена. Пресудом Управног суда од 05.05.2020. године уважена је тужба овде тужиоца и поништено је другостепено решење. У поновљеном поступку другостепеним решењем од 12.06.2020. године поништена су решења туженог од 23.04.2014. године и предмет је враћен истом органу на поновни поступак и одлучивање. У образложењу укидног решења је наведено да су укинута решења издата пре него што је одлучено о приговору застарелости пореских обавеза наведених у опомени. У записнику Општинске управе Одељења локалне пореске администрације од 09.07.2020. године је констатовано да је тужилац задуживан по основу локалне комуналне таксе за период од 2003. године до 2012. године, наведеним решењима, и да у наведеном периоду има евидентиране уплате дана 01.03.2004. године, 19.10.2004. године, 24.10.2007. године и 10.09.2012. године, па су наведеним уплатама намиривана дуговања која се наводе као застарела, тако да је приговор неоснован, а како је предметна обавеза која се наплаћивала у поступку принудне наплате измирена, то не постоји законски основ да се понови поступак, па је сачињавањем овог записника поступио по налогу из решења другостепеног органа од 12.06.2020. године. Према стању у списима предмета и разлозима првостепене пресуде, тужилац је решењима тужене, Општинске управе, Одељења локалне пореске администрације задуживан на име општинске таксе за истицање фирме на пословном простору за 2003. годину и даље закључно за таксе за 2012. годину.

Нижестепени судови су правноснажном пресудом одбили тужбени захтев тужиоца за повраћај износа који је од њега наплаћен на основу решења туженог бр. 433-2-62/2014-09 и бр. 433-8-61/2014-09 од 23.04.2014. године, која су поништена решењем од 12.06.2020. године, као стечено без основа. Разлог за одбијање тужбеног захтева је у томе да тужилац није платио недуговано, већ оно што дугује по закону на име локалне комуналне таксе за период од 2003. до 2012. године, што је конкретизовано наведеним пореским решењима, и да су решења законита, да је о приговору застарелости пореза надлежан орган локалне администрације свакако одлучио, тако да је неоснован, али да нема законски основ да понови поступак и донесе ново решење о принудној наплати већ исплаћеног износа за нешто што је тужилац основано дуговао туженом.

Ревидент оспорава правилност правноснажне одлуке истицањем да након што су поништена решења Пореске управе о принудној наплати по основу застареле пореске обавезе, тужени и надаље задржава принудно наплаћени износ, без могућности пореског обвезника да то спречи, противно одредби члана 187. став 1. Закона о општем управном поступку према којем се поништавањем решења уклањају све правне последице које је решење произвело и оно се онемогућава да даље производи правне последице. Ревидент указује да судови погрешно сматрају да тужени држи утужени новчани износ на основу појединачних пореских решења, а не на основу поништеног решења о принудној наплати застарелог потраживања, чиме је туженом омогућено да задржи новчани износ застарелог потраживања који је принудно наплатио на основу поништеног решења.

Врховни суд закључује да је ревизија основана.

Тужбени захтев је одбијен на темељу нерасправљеног спорног питања да ли је у принудној наплати тужени од тужиоца наплатио застарело потраживање. Решење о принудној наплати обавезе од 23.04.2014. године поништено је и предмет је враћен истом органу на поновни поступак и одлучивање, управо из разлога што је донето пре него што је одлучено по приговору застарелости пореских обавеза наведених у опомени. У поновном поступку није поново одлучено. Неутемељен је у чињеницама утврђеним у парничном поступку закључак судова да је утужени износ на име локалних комуналних такси за истицање фирме на пословном простору наплаћен од тужиоца на основу закона, за период од 2003. године до 2012. године. Нити има одлуке управног органа из које се може закључити шта је тужилац платио од обавеза за период од 2003. до 2009. године, на шта се опомена односи, шта је по поништеном решењу принудно наплаћено, и да ли је наплаћено нешто од застарелих обавеза, нити је то у парничном поступку расправљено. Од тих питања зависи одлука о тужбеном захтеву, коју ће суд донети применом одредаба члана 24. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Ради наведеног су укинуте првостепена и другостепена пресуда и предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење по одредби члана 416. став 2. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић